Admar állatvilága

De Animalibus Regni Admar

Vadfi László

Nagyvadak
és bestiák

Ádnar erdeit, hegyeit és lápvidékeit
számtalan vad népesíti be, melyek közül
némelyek jól ismertek, másokkal csak ritkán
Találkozik ember. E könyvben egyaránt helyet
kaptak a vadászok gyakori zsákmányai és azon
veszedelmes bestiák, melyekről utazók, bányászok
és erdőjárók beszámolói tudósítanak.
Leírásuk szolgáljon okulásul mindazoknak,
kik Ádnar vadonjait járják.

Vadfi

Gímszarvas

A gímszarvas a nagy lombos erdők lakója, s leginkább hajnalban vagy alkonyatkor lép ki a tisztásokra legelni. Az öreg bikák az őszi bőgés idején kevésbé óvatosak, ilyenkor könnyebben nyomukra lehet akadni. A vadász mindig szél felől közelítsen, mert e nemes vad szaglása igen kifinomult.

Vaddisznó

A vaddisznó a tölgyeseket, mocsaras bozótokat és sűrű cserjéseket kedveli, ahol makkot és gyökereket túr fel. Friss túrásairól és mély patanyomairól könnyen felismerhető. Sebzetten gyakran a vadászra fordul, ezért lándzsa vagy több társ nélkül ne üldözzék.

Muflon:

A muflon a sziklás hegyoldalakat és kopár magaslatokat járja, ahol kevés ember követheti. A legkisebb mozgásra is menekül, ezért csak nagy türelemmel cserkészhető be. Nyomát a köves ösvényeken nehéz követni, de a menedékeken hagyott ürüléke elárulhatja.

Farkas

A farkas leginkább a rengetegek mélyén tanyázik, de kemény telekben a falvak közelében is feltűnhet. Falkában vadásznak, ezért ahol egyet látnak, ott rendszerint több is akad. A magányos utazó bölcsen teszi, ha napnyugta után kerüli a farkasjárta erdőt.

"Medve"

A medve a hegyvidékek barlangjai és sűrű erdei közt keres menedéket. Patakpartokon és kidőlt fák között gyakran lel mézet vagy férgeket, ezért ott érdemes nyomát keresni. Haragra gerjesztve kevés a veszedelmesebb vad az admari erdőkben.

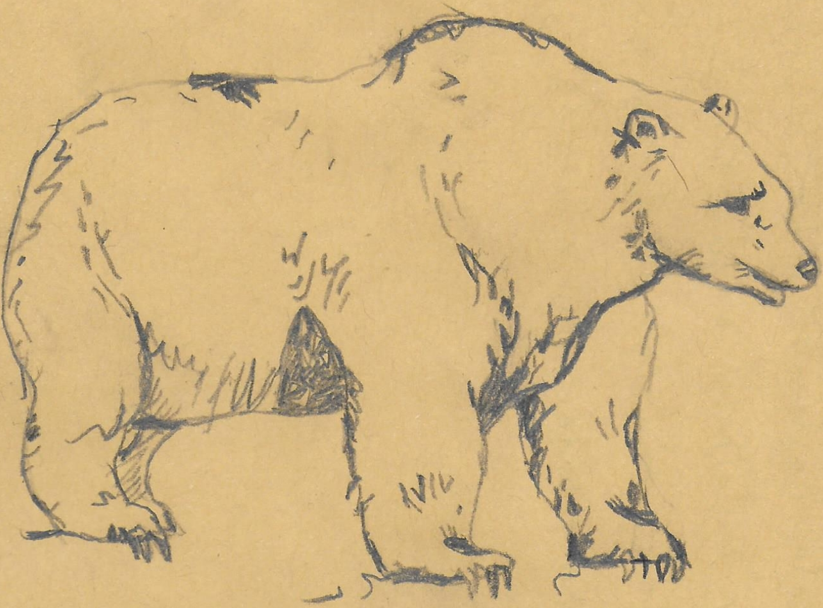

Őz

Az őz az erdőszélek és rétek csendes lakója, ahol a fiatal hajtásokat kedveli. Leginkább hajnalban mutatkozik, majd a nappali órákban visszahúzódik a sűrűségbe. Óvatossága miatt csak a türelmes vadász jár sikerrel.

Hiúz

A hiúz a legsűrűbb erdők ritka lakója, s csak keveseknek adatik meg, hogy megpillantják. Inkább nyomai árulkodnak jelenlétéről, mint maga az állat. Magányosan él, s nesztelenül ejti el zsákmányát.

'Bölény'

A bölény a ritkás erdőket kedveli, ahol kisebb csordákban vonul. Nyomát széles patái és letaposott csapásai messziről elárulják. A vadász ne közelítse meg a csordát meggondolatlanul, mert az öreg bikák nagy bátorsággal védik társaikat.

„Óriás patkány"

Az óriás patkány az erdők és romok lakója, de gyakran telepszik meg falvak és városok határában is, ahol bőven talál eleséget. Többnyire alkonyatkor mozog, s kisebb falkákban kutat zsákmány után. Egyetlen példánya ritkán veszélyes, ám sokaságuk még a fegyveres embert is próbára teszi.

„Koromfarkas, más néven Markoláb”

A koromfarkas a hegyvidéki rengetegek rettegett ragadozója, melyet a nép markolábnak is nevez. Termete meghaladja a közönséges farkasét, s erős állkapcsával a legnagyobb vadat is leteríti. Nyomára a sziklás erdőkben lehet akadni, ahol többnyire kisebb falkában vadászik.

"Troll"

A troll a hegyek és őserdők ritka lakója; melynek ereje messze felülmúlja az emberét. Durva szőr borítja testét, s haragjában fákat is képes kidönteni. Bölcs ember messziről elkerüli, mert heves teremtmény éli túl dühét.

"Csontraggató"

A csontraggató a sűrű erdők nesztelen vadásza, mely hosszú szemfogairól könnyen felismerhető. Türelmesen követi zsákmányát, majd egyetlen ugrással támad. Friss nyomát látva tanácsos más ösvényt választani.

"Tarajvad"

A tarajvad hosszú hátsó lábain sebesen futó ragadozó, melyet pikkelyes bőre és csontos taraja különbözteti meg minden más bestiától. Többnyire kisebb csapatban vadászik, s bozótosokból vagy sziklák közül ront áldozatára. Gyorsasága miatt kevesen menekülnek előle.

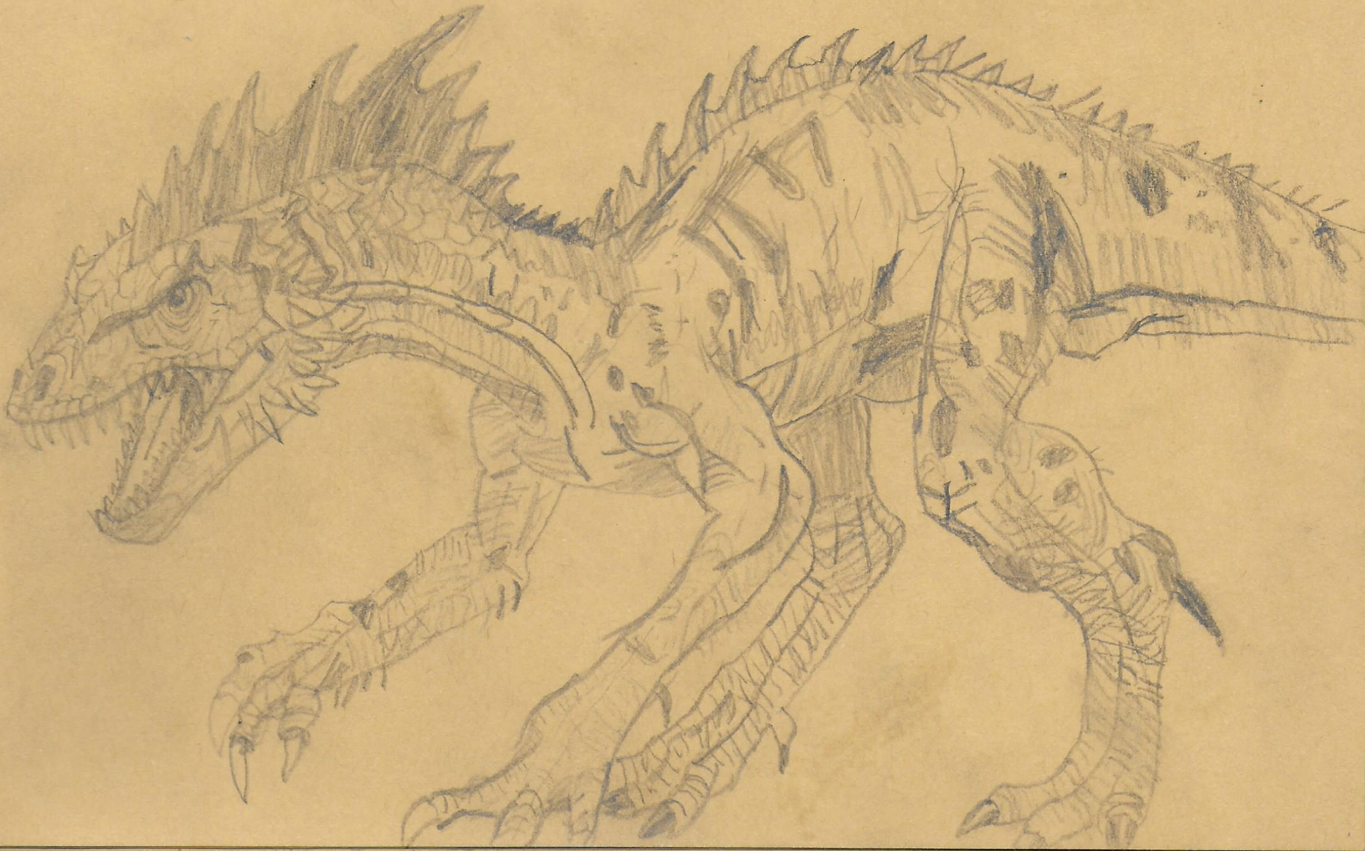

„Iszaphúsó”

Az iszaphúsó a mocsarak mély iszapjában él, teste akkora, mint egy jól megtermett disznóé. Látása gyenge, ám a föld rezdüléseit messziről megérzi. Aki a lápban különös túrásokra akad, jobb, ha óvatosan halad tovább.

"Lúdvérc"

A lúdvérc nádassal benőtt tavak és mocsarak lakója. Tollazata napfényben vakítóan csillan, s ezt kihasználva hirtelen támad csőrével és karmaival. Fészkét különös dühvel oltalmazza.

Páncélosbogár

Tárnajárónak is nevezik. Elhagyott tárnákban és föld alatti üregekben élő páncélos bestia. Erős első végtagjaival vagy akár fejével még a repedezett sziklát is feltöri; ezért a bányászok sok omlást neki tulajdonítanak. A napvilágot kerüli, s ritkán hagyja el föld alatti birodalmát.